

“Ik dacht: dit is zó bijzonder, dit hebben mijn ouders vast vanaf een wolk voor mij geregeld”

MIJN TWEEDE MOEDER

Je hebt maar één moeder. Maar soms is er nog een vrouw die zo dierbaar is dat ze eigenlijk meer een tweede moeder is. Paulien, Marilyn en Monique kunnen daar over meepraten. “Dat ik haar moeder mocht noemen, vond ik zó lief.”

Productie en tekst: Christien Jansen. Fotografie: Rolinda Windborst

Marilyn is zelf wees en heeft een warme band met haar schoonmoeder

MARILYN JURHILL (43): “Eerst overleed mijn vader en vijf jaar geleden stierf mijn moeder, met wie ik een hechte band had. Dat was een heel groot verlies. De zon begon pas weer te schijnen toen Vincent in mijn leven kwam. Toen ik mijn schoonmoeder Ria voor het eerst zag, vond ik haar direct heel aardig. Ze vroeg naar mijn achtergrond en ik vertelde dat mijn ouders in Indië waren geboren en dat mijn moeder in West-Java in het Jappenkamp had gezeten. ‘Dan hebben we in hetzelfde kamp gezeten’, antwoordde ze. Toen we na het bezoek op weg naar huis waren, dacht ik: dit is zó bijzonder, dit hebben mijn ouders vast vanaf een wolk voor mij geregeld. Omdat ze me gunnen dat ik nu wél geluk heb in de liefde. Ik bel veel met mijn schoonmoeder voor goede raad, want het valt niet altijd mee om een samengesteld gezin te runnen. Naast Vincents zoon van bijna veertien en mijn zoon en dochter van zeven en drie, kregen Vincent en ik samen ook nog een kindje: Ophelia van één. Als ik moeder Ria heb gesproken, kan ik alles weer aan. Zij is echt mijn tweede moeder, ik ben zo blij dat zij er is. Een week of drie na onze eerste ontmoeting, zei ze: ‘Noem me maar moeder of moeder Ria, je mag me ook als je moeder beschouwen’. Dat is een van de liefste dingen die iemand ooit tegen me heeft gezegd.”

RIA ADOLFSE (82): “Ik voelde me meteen verbonden met Marilyn. Al bij haar eerste bezoek gaf ze me een warme omhelzing en sloot ik haar in mijn armen. Dat we zo goed contact hebben, komt ook door Marilyn. Ze komt vaak langs en houdt ons altijd op de hoogte van het wel en wee van het gezin. En ze is ontzettend attent. Marilyn is onbeperkt lief, ik heb het echt met haar getroffen.”

Marilyn noppenjurkje € 29,- (C&A), pumps € 39,95 (Shoebly).

Ria tuniekbloes € 49,90 en broek € 39,90 (C&A), schoenen privé-bezit, bankje (Van Dijk & Ko).

“Bij Elly vond ik de rust om alles wat er in mijn vroege jeugd gebeurd is, een plek te geven”

Monique [REDACTED] vond bij haar pleegmoeder de warmte die ze al die tijd had gemist

MONIQUE [REDACTED] (31): “Dat mijn pleegouders een afwasmachine hadden, daarover raakte ik niet uitgepraat in het kindertehuis. En toen een van de leiders later tegen me zei: ‘Ik vind jouw pleegmoeder wel een knappe vrouw’, gaf dat helemaal cachet aan mijn nieuwe pleeggezin. Twee jaar was ik toen mijn echte moeder ziek werd, waardoor ze niet meer voor mijn broer en mij kon zorgen. Het heeft lang geduurd voordat ik begreep dat ze nooit meer voor ons zou kunnen zorgen, tot die tijd bleef ik hopen dat we gewoon weer bij elkaar zouden komen. Ik was heel erg blij dat ik bij Elly en haar man Floor mocht komen wonen. Wonen in een kindertehuis is onrustig, er komen continu kinderen bij, andere kinderen vertrekken weer. Als kind wil je hetzelfde hebben wat andere kinderen hebben, namelijk een huis om naartoe te gaan en ouders die van je houden. Elly is een heel nuchtere vrouw, maar ik voelde de warmte van het gezin, het was meteen duidelijk dat ze goed voor me wilde zorgen. Bij Elly vond ik de rust om alles wat er in mijn vroege jeugd gebeurd is, een plek te geven, zij zei precies de goede dingen. Dat Elly en Floor niet mijn ‘echte’ ouders zijn, vergeet ik weleens, ik heb het ook altijd over ‘mijn ouders’. Op de dag dat ik trouwde, wist ik tot op het laatste moment niet of mijn echte moeder er bij zou zijn. Gelukkig was ze er, ze zat naast Elly. De speech die ik hield, was vrij emotioneel en was een ode aan Elly en Floor. Terwijl ik sprak, hoorde ik mijn moeder tegen Elly zeggen: ‘Het is echt onbetaalbaar wat je voor Monique hebt gedaan’. En zo is het.”

PS

Wilt u meer weten over pleegzorg? Kijk dan op www.pleegzorg.nl.

ELLY SCHEFFER (59): “Bijna negen jaar oud was Monique toen ze ons huis letterlijk binnen kwam huppelen. Ze was de vierde in de rij, boven haar waren er nog drie pleegkinderen en na Monique kwam onze eigen dochter. Monique was heel vrolijk, heel druk en heel lief en ze was zó blij dat ze bij ons kwam wonen. Dat ze weer in een gezin kwam, dat ze ergens bij hoorde. Kinderen willen na school naar huis kunnen, naar iemand die er voor ze is en die achter hen staat. Ik vond Monique bijna te vrolijk, want ik wist dat ze ook gewoon bang was. Monique was als kind al beschadigd in het vertrouwen dat ze aan volwassenen had geschonken en ik vind het heel bijzonder dat ze zich zo voor mij heeft opengesteld dat we een echte moeder-dochterband konden opbouwen – iets wat niet vanzelfsprekend is. Een paar jaar geleden kwam Monique bij ons langs met haar vriend. Ze vertelde dat ze gingen trouwen en ze vroeg tussen neus en lippen door of mijn man en ik haar getuigen wilden zijn. Toen ze weg waren, vroeg ik me ineens af of het echt waar was. Daarom belde ik Monique nog

“Het werd muisstil in de zaal toen Monique vertelde wat wij voor haar betekenen”

even: ‘Klopt het nou echt dat wij...’ En ja, het klopte, wij mochten haar getuigen zijn. Na de plechtigheid in de trouwzaal vroeg de ambtenaar van de burgerlijke stand om stilte, Monique wilde nog iets zeggen. Ze pakte de microfoon en het werd muisstil in de zaal toen ze vertelde over haar leven en wat wij voor haar betekenen. Aan het einde van de speech zat iedereen in de zaal te huilen, ik voorop en ook nu ik het vertel, schiet ik weer vol. Het heeft me zo veel gedaan. Aan het einde van de speech gingen de luidsprekers aan en schalde een liedje van de Amazing Stroopwafels door de zaal, het lied dat we altijd in de auto draaiden als we met het hele gezin op vakantie naar Frankrijk gingen, waarbij we dan allemaal op ons hardst meezongen. Haha, de hele zaal in tranen en dan dat liedje erbij, het was onvergetelijk.”

leuk voor weinig

Monique jurkje € 65,- (Queen Mum), legging (privé), gympen € 12,90 (Van Haren), armbandje € 8,95, armbandje gevlochten € 15,95 (Gooische Frutsels), stoelen (Van Dijk & Ko).

Elly colbert € 299,95 (Dyane), top € 29,- (C&A), broek € 29,95 (H&M), pumps € 24,90 (Bristol).

“Door Tjitske werd ons huis weer een thuis”

Paulien Wierda sloot stiefmoeder Tjitske in haar armen

PAULIEN WIERDA (24): “Toen Tjitske en mijn vader een relatie kregen, zei Tjitske tegen me: ‘Ik kan je moeder niet zijn, maar ik kan wel dingen overnemen’. Acht jaar was ik toen mijn moeder stierf aan borstkanker. Ik wist wel dat ze ziek was, maar dat ze ook echt dood zou gaan, daar hield ik me niet mee bezig. Dat kwam ook door mijn moeder zelf, ze bleef positief tot het einde. Ik heb het verdriet pas veel later kunnen verwerken, toen ik ongeveer twaalf was. Eerst kon en wilde ik er niet over praten en probeerde ik het verdriet zo veel mogelijk weg te duwen. Het was bijzonder om te zien dat na mijn moeders overlijden iedereen voor ons klaarstond: zo kon ik op schooldagen tussen de middag altijd terecht bij vrienden en kennissen uit de buurt en kwam mijn oma één dag in de week bij ons thuis. Rond mijn twaalfde kwam Tjitske, de moeder van mijn toenmalige voetbal-teamgenootje Daan, in ons leven en het voelde direct vertrouwd tussen haar en mij. Dat komt denk ik ook doordat Tjits een heel warm en zorgzaam persoon is. Na de bruiloft van mijn vader en Tjitske zijn we met z’n allen in een nieuw huis gaan wonen en kreeg ik er een leuke broer bij en ook een lieve opa en oma. Door Tjitske werd het huis weer een thuis. Als zij er niet was geweest, was de leegte die ontstond na het overlijden van mijn moeder gebleven. Tjits is mijn stiefmoeder, maar voor mij heeft die term juist een heel positieve lading: ik ben ontzettend blij met haar.”

TJITSKE BINKHORST (52): “Toen Pauliens vader en ik een relatie kregen, zei ik meteen: ‘Kom lekker met je dochters bij mijn zoon Daan en mij eten!’, maar Harry hield de boot af, hij wilde zijn dochters laten wennen aan het idee dat ik er was. Pas na een maand of drie werd ik officieel voorgesteld aan Paulien van toen twaalf en Marlies van zestien. Ik kreeg meteen een warme omhelzing en drie dikke zoenen, geweldig was dat. Ik denk dat ze zo hartelijk waren omdat ze zagen dat hun vader weer gelukkig was. Ik heb nooit geambieerd om hun moeder te vervangen: ze hebben een moeder die – te erg

“Ik heb Pauliens liefde niet hoeven winnen, er was direct een klik tussen ons”

voor woorden – op haar 39e stierf. Ik heb van veel kanten gehoord hoe leuk zij was en ik vind het vreselijk dat zij al die mooie dingen van haar dochters niet kan meemaken, dat ze al die mijlpalen moet missen. Ik had het haar zó gegund om de meiden te zien opgroeien. Toen we eenmaal contact hadden, kwam Paulien al snel vaak uit school bij mij langs, heel gezellig was dat – en ook fijn voor Paulien dat ze dan niet in een leeg huis aankwam. Paulien was een heel open, blij en lief kind. Ik heb haar liefde helemaal niet hoeven winnen, er was direct een klik tussen ons. Straks, na de fotoshoot, gaat Paulien voetballen en ga ik naar Marlies en dan komt Daan daar ook naartoe. Paulien voelt voor mij als mijn dochter, net als haar zus Marlies. Ik zeg altijd: ‘Eén kind heb ik zelf geboord, die twee meiden kreeg ik zomaar cadeau, daar heb ik niets voor hoeven doen.’”

Paulien: jurkje € 24,95 (H&M), riem € 8,95, gevlochten armbandje € 15,95 (Gooische Frutsels), stoeltje Van Dijk & Ko.

Tjitske: vest € 139,95, shirt € 39,95, suède broek € 299,95, sjaal € 49,95 (Dyanne). Laarzen privébezit.